

Sygn. akt V CNP 39/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi K. S. i T. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 3 listopada 2015 r., sygn. akt I Ns [...]

w sprawie z wniosku A. N.

przy uczestnictwie N. N., I. N., T. N., T. S., K. S., N. Z., M. G.-Z. i H. R.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. postanowieniem z dnia 3 listopada 2015 r. stwierdził w sprawie o zasiedzenie z wniosku A. N. przy udziale N. N., I. N., T. N., T. S., K. S., N. Z., M. G.-Z. i H. R., że T. N. oraz K. N. nabyli przez zasiedzenie na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej w dniu 10 września 1984 r. własność zabudowanej działki nr [...] o powierzchni 0.0600 ha położonej w Ł., stanowiącej nieruchomość, dla której księgę wieczystą, ujawniającą jako właścicieli N. Z. i M. K. G.-Z. prowadzi Sąd Rejonowy w Z..

Postanowienie to uprawomocniło się. Sąd Rejonowy oddalił wnioski uczestników postępowania T. S. i K. S. o przywrócenie terminy do złożenia apelacji od tego postanowienia, wobec czego złożona przez nich apelacja została odrzucona.

Uczestnicy postępowania T. S. i K. S. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowy w Z. z dnia 3 listopada 2015 r., w której zarzucili naruszenie przez Sąd przy wydaniu tego postanowienia art. 172 § 1 i 2 k.c., art. 21 ust. 1 i art. 64 ust 1-3 Konstytucji oraz art. 321 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519² § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Ponadto, w myśl art. 519² § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia, co do istoty sprawy sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest

możliwa zmiana lub uchylenie postanowienia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W sprawie brak podstaw do stwierdzenia wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 519² § 2 k.p.c. Wyjątkowe wypadki, o których mowa w art. 519² § 2 k.p.c., obejmują tylko okoliczności odnoszące się do nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków zaskarżenia z przyczyn od niej niezależnych, np. z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej, błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 39/10, i 8 sierpnia 2012 r., II CNP 29/12), skarżący zaś nie wykazali, że odrzucenie ich apelacji od zaskarżonego postanowienia nastąpiło z takich właśnie przyczyn. Należy podzielić wyjaśnienia zawarte w postanowieniach Sądu Okręgowego z 17 maja 2017 r., II Cz [...] /16, i 2 sierpnia 2017 r., II CZ [...] /16, że uchybienie przez skarżących terminowi do wniesienia apelacji nastąpiło z przyczyn, które ich obciążają.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 424⁸ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., jak w sentencji.

aw

jw